

Altijd maar opgewekt, ondanks alle tegenslag

Hoeveel onheil kan iemand hebben?

Veel, als je het aan Natascha Hoefhamer vraagt. De Schijndelse gaat voor een derde kans als rolstoeltennisster. Haar doel: de wereldtop halen.

Pim Dikkers
Schijndel

Eén sportveld, twee levens. Dezelfde passie, verschillende uitkomsten. Het is november 1998 op een hockeyveld in Geleen. Natascha Hoefhamer werkt er met meisjes B1 een training af met onder anderen Maartje Pauwen. Waar de hockeydroom van de nu 35-jarige Hoefhamer op dat moment al in de knop breekt, zou Pauwen later uitgroeien tot de allerbeste van de wereld. Het kan verkeren.

Hoe kon het zo misgaan met een ogenschijnlijk onschuldige verzwiking van de rechterenkel? Maandenlang tastten huisarts en Hoefhamer in het duister. Uiteindelijk volgde de diagnose: complex regionaal pijnsyndroom. Een aandoening aan het zenuwstelsel. „Mijn voet voelde constant ijskoud aan, alsof het 20 graden onder 0 was”, vertelt Hoefhamer, die eerder dit jaar vanuit Limburg naar Schijndel verhuisde. „De blessure is over, maar je lichaam denkt er anders over. De meeste mensen zijn binnen een jaar pijnvrij, maar ik heb er nu al twintig jaar last van.”

Hoefhamer loopt een paar minuten eerder nog met een dienblad koffie en thee door haar woonkamer. Ogenschijnlijk probleemloos. Maar schijn bedriegt ook in dit geval. „Ik kan kleine stukjes lopen zonder mijn rolstoel, maar dat kan van het ene op het andere moment ook omslaan. De toestand van mijn voet is net zo veranderlijk als het weer.”

Hoefhamer doet opgewekt haar verhaal. Dat is al een prestatie op zich. Bovenop haar mysterieuze enkelblessure komen nog twee aanrakingen. Aan de eerste, in 2010, houdt

ze lage rugklachten over. „Ik heb daarna vijf jaar gewoon doorgetraind”, vertelt Hoefhamer over haar tweede leven als rolstoeltennisster.

Waarschuwing

Tijdens een training ging het alsnog mis. Haar lichaam gaf een waarschuwing: tot hier en niet verder. „Ik moest stoppen met sporten en zeven maanden rusten, terwijl ik altijd zes dagen per week met sport bezig was.” Het was nog maar de vraag of ze überhaupt kon terugkeren. „Maar het ging zó goed. Na de noodzakelijke operatie stond ik drieënhalve maand later alweer op de baan.”

Maar ook die rentree was van korte duur. Na een week of twee speelde

“**Mijn voet voelde constant ijskoud aan, alsof het 20 graden onder 0 was**”

—Natascha Hoefhamer (35)

een slijmbeursontsteking op. Het is inmiddels een repeterend verhaal: stoppen was ook dit keer geen optie. Na enige tijd aanmodderen werd de gewraakte slijmbeurs verwijderd. „Ik ben strontgeigewijs, ben tijdens al mijn blessures blijven lopen. Ook als het eigenlijk niet ging. Ik voelde me verantwoordelijk voor mijn sponsoren, dat was de belangrijkste reden dat ik door ben blijven gaan. Ik heb soms zo veel pijn aan mijn enkel gehad dat ik op het punt van amputeren stond. Ik denk altijd maar: één

been is ziek, het andere is gezond. Het sporten helpt me daar enorm bij. Ik wil in mijn leven altijd vooruit. Mijn leven is sporten, dat is altijd al zo geweest.”

Zoveelste rentree

Inmiddels is de rolstoeltennisster toe aan haar zoveelste rentree. Na de tweede aanrijding is ze voor 100 procent afgekeurd. „Maar ik wil eigenlijk af van die uitkering. Ik ben 35, te jong om hier op de bank te gaan zitten. Nu wil ik van mijn passie leven, de aansluiting vinden met de wereldtop.”

Hoefhamer is na blessure op blessure ver teruggeworpen. Maar ze gelooft nog steeds in zichzelf en haar missie: de top tien van de wereld halen. „Mijn trainer (Aad Zwaan, de oud-coach van rolstoeltennisicoon Esther Vergeer, red.) zegt het ook: de top twintig is haalbaar gezien mijn techniek. De rest haal ik uit mijn werklust. Ik geloof dat het kan: in het rolstoeltennis kun je lang mee.”

▲ **Natascha Hoefhamer op de tennisbaan in Schijndel. Ze heeft de ambitie om de wereldtop in het rolstoeltennis te bereiken.** FOTO JAN ZANDEE

DANKBAAR

‘Het is niet eng’

Natascha Hoefhamer ziet zichzelf als een soort ambassadeur van aangepast sporten. En zo gedraagt ze zich ook. De 35-jarige Schijndelse heeft er veel aan te danken, stelt ze. „Ik heb heel veel geleerd, dat was met een hockeycarrière misschien nooit gebeurd. Het probleem is: aangepast sporten vinden mensen eng. Maar je hoeft niet gehandicapt te zijn. Je kunt ook gaan rolstoeltennis-sen als je knieën versleten zijn. Sport is zo'n goede revalidatie: je leert omgaan met je beperkingen.” Daar weet Hoefhamer alles van.

INTERVIEW EDWIN SMOLDERS

▲ **Als er gesport wordt in Den Bosch (en omstreken) is Edwin Smolders nooit ver weg.** FOTOS JAN VERHOEVEN, EDWIN SMOLDERS

Sport in Den Bosch? Dan is Edwin Smolders er altijd bij

Profvoetballer worden zat er niet in voor Edwin Smolders.

Hij wilde wel iets met sport blijven doen. Dat hebben ze geweten in Den Bosch.

Max van der Put
Den Bosch

Het hart van Edwin Smolders (42) is blauw-wit, maar ook rood-zwart, geel-zwart en rood. FC Den Bosch, OJC Rosmalen, HC Den Bosch en New Heroes...

Ze hoeven hem maar te bellen en hij is er. Als speaker (HC), om een persconferentie voor te te zitten (FC) of als teammanager (OJC) bijvoorbeeld. Maar voor andere klusjes is hij ook te porren. Bij de Vestingloop, de triatloun Rosmalen en bij Swim to Fight Cancer klonk zijn stemgeluid ook al uit de boxen. Sport in Den Bosch, dan is Edwin Smolders erbij. Behalve op dinsdagavond. „Dan heeft mijn vrouw basketbaltraining en moet ik thuis zijn bij onze dochters.” Nou ja, behalve toen FC Den Bosch onlangs een bekerwedstrijd speelde op dinsdagavond. „Toen hebben we wat geregeld, ja”, zegt Smolders enigszins besmuikt.

De liefde voor sport kreeg hij met de paplepel ingegoten. Zijn vader Sjef, tien jaar geleden overleden op zijn 65ste, was jarenlang beheerder van het spelershome van FC Den Bosch ('bijna dag en nacht') en later terrein-

4

■ **Edwin Smolders is bij vier clubs vaak te vinden: FC Den Bosch, HC Den Bosch, New Heroes en OJC Rosmalen.**

beheerder bij de amateurs van OJC Rosmalen. „Als de FC een uitwedstrijd speelde, stond vroeger bij ons thuis altijd de tv aan met de tekstpagina waarop de tussenstand te zien was”, ziet Edwin nog zo voor zich. „In de rust mocht ons mam iets

anders kijken als ze wilde, haha.”

Als voetballertje bij OJC en TGG had Edwin Smolders, geboren in de Graafsewijk en later naar Rosmalen verhuisd, al vrij snel in de gaten dat zijn droom om profvoetballer te worden een droom zou blijven. „Maar ik wilde wel wat met sport blijven doen.”

Belangeloos

Dat is gelukt. Niet alleen met al die klusjes bij sportverenigingen en evenementen, die hij overigens belangeloos doet. „Nee, ik wil er geen geld voor. Op deze manier geef ik de sport wat terug. En de liefde voor de sport in Den Bosch is voor mij een drijfveer. Dat is het belangrijkste. Het is een bindende factor in de stad.”

Maar hij verdient er indirect ook zijn brood mee. Na z'n studie aan het CIO, waarvoor hij stage liep als jeugdtrainer bij FC Den Bosch, kreeg Smolders een baan bij de afdeling Sport van de gemeente 's Hertogenbosch. „Ik ondersteun de vakgroep

“**Nee, ik wil er geen geld voor. Op deze manier geef ik de sport wat terug**”

—Edwin Smolders (42)

Lichamelijke Opvoeding, waarbij we als doel hebben om Bosschenaren – en met name kinderen – meer te laten bewegen. We proberen bijvoorbeeld extra sportaanbod te creëren via scholen en sportverenigingen.”

Op de school van zijn dochters organiseerde Smolders – uiteraard – de Konings spelen. „Je ziet dat het niet makkelijk is om mensen te vinden voor dat soort zaken. Iedereen is druk, druk, druk. Maar ik weet inmiddels dat bijna iedereen best wil meehelpen, op zijn eigen manier. Als je concrete vragen stelt, krijg je veel voor elkaar. Baken taken af tot behapbare proporties en vraag dan aan iemand of hij dat voor je kan regelen. Het helpt ook als je de mensen kent. Dan kun je goed bepalen aan wie je wat kan vragen. Iedereen heeft zijn eigen kwaliteiten.”

Grens

Maar ergens moet er toch wel een grens getrokken worden, zeker bij een duizendpoot als Edwin Smolders zelf? „Een van mijn leerdoelen is nee zeggen. Maar eigenlijk ben ik zo niet. Ik denk liever in kansen. En het is natuurlijk ook niet zo dat de sport het hele jaar doorgaat. Er is een zomer- en een winterstop...”

Vroegboekkorting
WAX- & SLIJPACTIE
nu vanaf **9,95**

70 jaar
DE WIT
SCHIJNDEL
KAMPEN • TUIN • SPORT

DEWITSCHIJNDEL.NL

* Looptijd actie t/m 31 oktober 2018